

Sygn. akt II K 125/16

WYROK ŁĄCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 grudnia 2016 r.

Sąd Okręgowy w Gorzowie Wlkp. w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: SSO Donata Gewert

Protokolant: st. sekr. sąd. Magdalena Nowicka

w obecności Prokuratora Prokuratury Okręgowej Jerzego Barana

po rozpoznaniu w dniu 15 grudnia 2016 r.

sprawy

W. G., syna W. i I., zd. W., ur. (...) w D.,

skazanego prawomocnymi wyrokami:

1. Sądu Rejonowego w Gorzowie Wlkp. z dnia 08 maja 2012 r. w sprawie **VII K 328/12** za przestępstwo z art. 207 § 3 kk w zw. z art. 157 § 2 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 64 § 1 kk popełnione w okresie od czerwca 2010 r. do 19 stycznia 2012 r. na karę 2 lat pozbawienia wolności;
2. Sądu Rejonowego w Gorzowie Wlkp. z dnia 25 października 2012 r. w sprawie **VII K 499/12** za przestępstwo z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 297 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk popełnione w 22 października 2010 r. na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności;
3. łącznym Sądu Rejonowego w Gorzowie Wlkp. z dnia 02 września 2013 r. w sprawie o sygn. akt **VII K 571/13**, na mocy którego zostały połączone kary pozbawienia wolności w sprawach VII K 328/12 i VII K 499/12 i orzeczono wobec ww. karę łączną 2 lat i 3 miesięcy pozbawienia wolności; kara ta została wykonana;
4. Sądu Okręgowego w Gorzowie Wlkp. z dnia 13 marca 2015 r. w sprawie **II K 206/13** za czyn popełniony w okresie od wiosny 2010 r. do dnia 27 stycznia 2013 r. na podstawie art. 204 § 2 kk w zw. z art. 65 § 1 kk według stanu prawnego obowiązującego do dnia 25 maja 2014 r. na karę 2 lat pozbawienia wolności; orzeczono przepadek korzyści majątkowej osiągniętej z przestępstwa w kwocie 108 200 zł;
5. Sądu Rejonowego w Gorzowie Wlkp. w sprawie **VII K 10/15** z dnia 10 października 2016 r. za czyn popełniony we wrześniu 2010 r. za czyn z art. 18 § 3 kk w zw. z art. 297 § 1 kk na karę 4 miesięcy pozbawienia wolności

I. Na podstawie art. 85§1 i § 2 kk i art. 86 § 1 kk łączy orzeczone wobec W. G. wyrokami opisanymi w części wstępnej wyroku w punktach 4 i 5 (w sprawach **II K 206/13 i II K 10/15**) kary jednostkowe pozbawienia wolności i wymierza mu karę łączną 2 (dwóch) lat i 2 (dwóch) miesięcy pozbawienia wolności.

II. Na podstawie art. 572 kpk kpk umarza postępowanie w pozostałym zakresie.

III. Pozostałe rozstrzygnięcia zawarte w połączonych wyrokach pozostawia do odrębnego wykonania.

IV. Na podstawie art. 577 kpk zalicza na poczet kary łącznej pozbawienia wolności orzeczonej w punkcie I okresy kar dotychczas odbytych i okresy tymczasowych aresztowań wynikające z połączonych wyroków.

V. Zwalnia skazanego od ponoszenia wydatków związanych z wydaniem wyroku łącznego obciążając nimi Skarb Państwa.

Sygn. akt II K 125/16

UZASADNIENIE

Obrońca skazanego W. G. wniósł do Sądu Okręgowego w Gorzowie Wlkp. o wydanie wyroku łącznego, obejmującego skazania: Sądu Rejonowego w Gorzowie Wlkp. w sprawach: VII K 328/12, VII K 499/12, które połączono wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w Gorzowie Wlkp. z dnia 02 września 2013 r. w sprawie o sygn. akt VII K 571/13, a nadto Sądu Okręgowego w Gorzowie Wlkp. w sprawie II K 203/13 i Sądu Rejonowego w Gorzowie Wlkp. w sprawie VII K 10/15. W uzasadnieniu, bacząc na zmianę przepisów w zakresie wyroku łącznego, przy uwzględnieniu art. 4 kk wniósł o zastosowanie przepisów obowiązujących przed dniem 01 lipca 2015 r. jako korzystniejszych dla skazanego w zakresie możliwości połączenia kar jednostkowych oraz kwestii wykonania kary. Przy tym wniósł o połączenie kar w sprawach VII K 328/12, VII K 499/12 oraz VII K 10/15 i wymierzenie kary 2 lat i 4 miesięcy. (k. 2-3).

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

W. G. skazany został prawomocnymi wyrokami:

1. Sądu Rejonowego w Gorzowie Wlkp. z dnia 08 maja 2012 r. w sprawie VII K 328/12 za przestępstwo z art. 207 § 3 kk w zw. z art. 157 § 2 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 64 § 1 kk popełnione w okresie od czerwca 2010 r. do 19 stycznia 2012 r. na karę 2 lat pozbawienia wolności;
2. Sądu Rejonowego w Gorzowie Wlkp. z dnia 25 października 2012 r. w sprawie VII K 499/12 za przestępstwo z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 297 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk popełnione w 22 października 2010 r. na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności;
3. łącznym Sądu Rejonowego w Gorzowie Wlkp. z dnia 02 września 2013 r. w sprawie o sygn. akt VII K 571/13, na mocy którego zostały połączone kary pozbawienia wolności w sprawach VII K 328/12 i VII K 499/12 i orzeczono wobec ww. karę łączną 2 lat i 3 miesięcy pozbawienia wolności; kara ta została wykonana;
4. Sądu Okręgowego w Gorzowie Wlkp. z dnia 13 marca 2015 r. w sprawie II K 206/13 za czyn popełniony w okresie od wiosny 2010 r. do dnia 27 stycznia 2013 r. na podstawie art. 204 § 2 kk w zw. z art. 65 § 1 kk według stanu prawnego obowiązującego do dnia 25 maja 2014 r. na karę 2 lat pozbawienia wolności; orzeczono przepadek korzyści majątkowej osiągniętej z przestępstwa w kwocie 108 200 zł;
5. Sądu Rejonowego w Gorzowie Wlkp. w sprawie VII K 10/15 z dnia 10 października 2016 r. za czyn popełniony we wrześniu 2010 r. za czyn z art. 18 § 3 kk w zw. z art. 297 § 1 kk na karę 4 miesięcy pozbawienia wolności

Dowody:

- informacja z Krajowego Rejestru Karnego k. 17,
- akta spraw Sądu Rejonowego w Gorzowie Wlkp. o sygn. akt: VII K 499/12, VII K 328/12, VII K 571/13, VII K 10/15,
- akta spraw Sądu Okręgowego w Gorzowie Wlkp. o sygn. akt: II K 52/09 oraz II K 206/13,

Skazany W. G. karę pozbawienia wolności odbywa w Zakładzie Karnym w G.. Od dnia 13 października 2016 r. karę odbywa w oddziale terapeutycznym dla skazanych uzależnionych od alkoholu, a przewidywany koniec terapii przypada na styczeń 2017 r. Przed przybyciem na terapię karę odbywał w systemie zwykłym. Skazany przestrzega porządku i dyscypliny w stopniu właściwym. Wobec przełożonych zachowuje się regulaminowo. Ze współosadzonymi prowadzi bezkonfliktowy tryb życia. Nie przejawiał zachowań agresywnych i nie dokonywał aktów samoagresji. Nie

deklaruje przynależności do podkultury przestępczej. W trakcie pobytu był czterokrotnie nagradzany regulaminowo i nie był karany dyscyplinarnie. Skazany jest zatrudniony jako pracownik gospodarczy i z nałożonych obowiązków wywiązuje się dobrze. Nie uczestniczy w programach resocjalizacyjnych i sporadycznie bierze udział w zajęciach sportowych i kulturalno – oświatowych. Kontakt zewnętrzny w formie korespondencji i rozmów telefonicznych utrzymuje z dorosłymi dziećmi oraz z żoną, z którą nadto się widuje. W stosunku do popełnionych przestępstw ustosunkowany jest mało krytycznie.

Dowód:

- opinia o skazanym z Zakładu Karnego w G. k. 38.

Sąd zważył, co następuje:

Materiał dowodowy w niniejszej sprawie stanowiły dokumenty z akt sprawy, których autentyczność nie budzi wątpliwości, a także informacje z zakładu karnego – opinia z-cy dyrektora, jak również informacja z Krajowego Rejestru Karnego. Ustalony na ich podstawie stan faktyczny nie budzi wątpliwości. Żaden z przeprowadzonych dowodów nie był przez strony kwestionowany a z urzędu również nie było podstaw do powyższego.

W stosunku do skazanego W. G. zachodzą warunki do wydania wyroku łącznego. Zgodnie z art. 85 § 1 i 2 kk karę łączną orzeka się, jeżeli sprawca popełnił dwa lub więcej przestępstw i wymierzono za nie kary tego samego rodzaju albo inne podlegające łączeniu, zaś podstawą jej orzeczenia są wymierzone i podlegające wykonaniu w całości lub w części kary lub kary łączne za te przestępstwa. Na mocy art. 85 § 3 kk jeżeli po rozpoczęciu, a przed zakończeniem wykonywania kary lub kary łącznej sprawca popełnił przestępstwo, za które orzeczono karę tego samego rodzaju lub inną podlegającą łączeniu, orzeczona kara nie podlega łączeniu z karą odbywaną w czasie popełnienia czynu.

Przy tym należy podnieść, że zgodnie z art. 19 ust.1 ustawy z dnia 20 lutego 2015 roku o zmianie ustawy - Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (Dz.U.2015.396) przepisów rozdziału IX ustawy, o której mowa w art. 1 (Kodeks karny), w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, nie stosuje się do kar prawomocnie orzeczonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, chyba że zachodzi potrzeba orzeczenia kary łącznej w związku z prawomocnym skazaniem po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy. W niniejszej sprawie wyrok Sądu Okręgowego w Gorzowie Wlkp. sygn. akt II K 206/13 skazujący W. G. na karę 2 lat pozbawienia wolności uprawomocnił się w dniu 08 sierpnia 2015 r., a wyrok Sądu Rejonowego w Gorzowie Wlkp. sygn. akt VII K 10/15 skazujący ww. na karę 4 miesięcy pozbawienia wolności wydany został w dniu 10 października 2016 r., a zatem po 1 lipca 2015r., w związku z tym, w sytuacji skazanego zastosowanie mają nowe przepisy rozdziału IX kodeksu karnego.

W niniejszej sprawie zachodzą przesłanki pozwalające na wymierzenie kary łącznej w zakresie kar wymierzonych i jeszcze niewykonanych, to jest w zakresie kar pozbawienia wolności wymierzonych wyrokami wydanymi w sprawach II K 206/13 w punkcie 4 (2 lata) i VII K 10/15 (4 miesiące), bowiem obie kary zostały wymierzone za przestępstwa popełnione w czasie, w którym skazany przebywał na wolności, zaś oba wyroki skazujące zostały wydane przez sądy polskie. Jednocześnie z uwagi na fakt, że kary zostały wymierzone w odrębnych wyrokach zachodzą przesłanki do orzeczenia kary łącznej w wyroku łącznym.

Natomiast kary wymierzone pozostałymi wyrokami skazującymi wydanymi w sprawach: VII K 328/12 i VII K 499/12, a także wyrokiem łącznym w sprawie VII K 571/13, na mocy którego zostały połączone kary pozbawienia wolności w wymienionym wyżej sprawach, zostały już wykonane, wobec czego nie istniały podstawy do ich łączenia na zasadach wskazanych wyżej.

Przy tym należy zaznaczyć, że zakreślając granice postępowania o wydanie wyroku łącznego Sąd miał na uwadze także inne skazania, które nie zostały objęte wnioskiem obrońcy skazanego, w tym sensie, że rozważał, czy owe skazania objąć z urzędu postępowaniem, ponieważ przesłanki zastosowania kary łącznej są okolicznościami obiektywnymi, niezależnymi od woli Sądu czy wnioskodawcy. Postępowaniem objęto jednak tylko wyroki wskazane wprost we wniosku, ponieważ kary wymierzone pozostałymi wyrokami skazującymi ujętymi w karcie karnej, tj. wydanymi w

sprawach: K 77/96, II K 326/98, II K 450/98, II K 407/99, II K 136/02 oraz II K 6/07 zostały już wykonane, wobec czego nie istniały podstawy do ich łączenia na określonych wyżej zasadach i okoliczność powyższa jawiła się jako oczywista.

Na przeszkodzie powyższym rozstrzygnięciom nie stoi art. 4 § 1 kk, zgodnie z którym jeżeli w czasie orzekania obowiązuje ustawa inna niż w czasie popełnienia przestępstwa, stosuje się ustawę nową, jednakże należy stosować ustawę obowiązującą poprzednio, jeżeli jest względniejsza dla sprawcy. Przepis art. 19 ust.1 powołanej wyżej ustawy z dnia 20 lutego 2015 roku nie wyłącza stosowania art. 4 § 1 kk. Sąd Okręgowy miał na względzie w tej materii stanowisko Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu w postanowieniu z dnia 31 maja 2016r., sygn. akt II AKz 124/16, w myśl którego „zgodnie z art. 19 ust. 1 in fine ustawy nowelizującej z dnia 20 lutego 2015 r. (Dz.U. poz. 396) przepisy rozdziału IX Kodeksu karnego w brzmieniu wprowadzonym tą ustawą mogą mieć zastosowanie do kar prawomocnie orzeczonych przed 1 lipca 2015 r. tylko wtedy, gdy „zachodzi potrzeba orzeczenia kary łącznej w związku z prawomocnym skazaniem po tym dniu”. Ocena czy zachodzi taka potrzeba, powinna zostać dokonana według znowelizowanych przepisów rozdziału IX Kodeksu karnego. Jeżeli zgodnie z tymi przepisami należałoby połączyć karę orzeczoną prawomocnie po 30 czerwca 2015 r. z karą (karami) orzeczonymi prawomocnie przed tą datą, to należy na podstawie art. 4 § 1 k.k. rozstrzygnąć czy stosować dalej przepisy rozdziału IX Kodeksu karnego w nowym brzmieniu, czy też w brzmieniu obowiązującym do dnia 1 lipca 2015 r.” Podobne stanowisko zajął Sąd Apelacyjny w Krakowie w wyroku z dnia 27 kwietnia 2016r., sygn. akt II AKa 49/16.

Analiza przepisów obowiązujących poprzednio i przepisów obowiązujących obecnie prowadzi do wniosku, że poprzednio obowiązująca ustawa, tj. w brzmieniu obowiązującym do dnia 30 czerwca 2015 r. jest w stosunku do skazanego bardziej restrykcyjna i jej zastosowanie doprowadziłoby do rozwiązania niekorzystnego dla skazanego. Tym samym nie można zgodzić się z postulatami obrońcy skazanego, że zastosowanie przepisów obowiązujących przed dniem 01 lipca 2015 r. jest korzystniejsze dla skazanego w zakresie możliwości połączenia kar jednostkowych oraz kwestii wykonania kary.

Zauważyć bowiem należy, iż w przypadku zastosowania przepisów w brzmieniu obowiązującym do dnia 30 czerwca 2015 r. przy połączeniu jednostkowych kar pozbawienia wolności orzeczonych w sprawach VII K 328/12, VII K 499/12 oraz VII K 10/15 – odpowiednio kary pozbawienia wolności: 2 lat, 8 miesięcy i 4 miesięcy (kara orzeczona w sprawie II K 206/13 nie podlegałaby łączeniu z pozostałymi skazaniami), bacząc na dyrektywy wypływające z art. 86 § 1 kk, granice wymiaru kary łącznej stanowiłyby: dolną kara 2 lat pozbawienia wolności, a górną suma wskazanych kar, która w tym przypadku wynosiłaby 3 lata pozbawienia wolności. Wskazać należy, iż górna granica wymiaru kary pozbawienia wolności przy wykorzystaniu obecnie obowiązujących przepisów wynosi 2 lata i 4 miesiące pozbawienia wolności. Zatem w przypadku zastosowania przepisów w brzmieniu obowiązującym do dnia 30 czerwca 2015 r., Sąd miał możliwość, kierując się przy orzekaniu tak kary łącznej, jak i wydawaniu wyroku łącznego zasadami kumulacji, czy asperacji, wymierzyć W. G. karę wyższą od górnej granicy, jaka wynosi według obecnie obowiązujących przepisów, tj. powyżej 2 lat i 4 miesięcy pozbawienia wolności. Z tego powodu, w zakresie możliwości połączenia kar jednostkowych, zastosowanie przepisów obowiązujących przed dniem 01 lipca 2015 r. jest mniej korzystne dla skazanego. Tym bardziej, że przecież ww. pozostałaby do wykonania część z kary 2 lat pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Okręgowego w Gorzowie Wlkp. (sygn. akt II K 206/13), która nie podlegała łączeniu z pozostałymi skazaniami. Zatem skazanemu pozostałaby do wykonania kara łączna orzeczona w niniejszym postępowaniu w granicach od 2 lat do 3 lat pozbawienia wolności, a także pozostała część kary pozbawienia wolności z wyroku Sądu Okręgowego w Gorzowie Wlkp. w sprawie II K 206/13.

Kierując się poczynionymi wyżej ustaleniami i wskazaniem, Sąd Okręgowy połączył w jeden węzeł kary jednostkowe pozbawienia wolności orzeczone wyrokami opisanymi w punktach 4 i 5 części wstępnej wyroku i wymierzył skazanemu mu karę łączną 2 lat i 2 miesięcy pozbawienia wolności. Przy wymierzaniu ww. kary łącznej pozbawienia wolności, Sąd miał na względzie dyrektywy wypływające z treści art. 86 § 1 kk, które stanowią, że karę łączną należy wymierzyć w granicach od najwyższej z kar wymierzonych za poszczególne przestępstwa do ich sumy, nie przekraczając jednak

granic określonych przepisami prawa. „Poruszał się”, więc od najwyższej z poszczególnych wymierzonych skazanemu kar pozbawienia wolności do sumy tych kar.

Sąd, orzekając karę łączną w warunkach wyroku łącznego kierował się względami takimi jak przy orzekaniu kary łącznej w wypadku jednoczesnego osądzenia kilku czynów. Wymierzając karę łączną nie rozstrzygał ponownie o stopniu społecznej szkodliwości i winie w odniesieniu do poszczególnych przestępstw, biorąc pod uwagę przede wszystkim cele zapobiegawcze i wychowawcze, które kara ma osiągnąć w stosunku do skazanego, a także potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa (art. 85a kk). Sąd rozważał również przedmiotowy i podmiotowy związek zachodzący pomiędzy przestępstwami, podobieństwa i różnice rodzajowe poszczególnych przestępstw, podobieństwo zamiaru i motywów działania oraz czas pomiędzy poszczególnymi przypisanymi czynami. Zastosowanie zasady absorpcji, asperacji czy kumulacji przy orzekaniu tak kary łącznej, jak i wydawaniu wyroku łącznego uwarunkowane jest przede wszystkim relacjami zachodzącymi pomiędzy prawomocnie osądzonymi czynami, objętymi tymi skazaniami. Relacje te sprowadzają się do określenia, jak bliski związek przedmiotowo-podmiotowy łączy te czyny oraz w jakich odstępach czasu zostały one popełnione. Wymierzając karę łączną Sąd zastosował metodę asperacji, z uwzględnieniem okoliczności, które ustawodawca nakazał badać przy wydawaniu wyroku łącznego, a wskazanych w art. 571 kpk. Na tej decyzji Sądu zaważył przede wszystkim fakt, iż pomimo ścisłych związków czasowych pomiędzy czynami popełnionymi przez W. G., a osądzonymi w przedmiotowym zbiegu, to czyny te zostały skierowane przeciwko różnym dobrom chronionym prawem tj. przeciwko obrotowi gospodarczemu – wyłudzenie kredytu oraz przeciwko wolności seksualnej i obyczajności - sutenerstwo). Zdaniem Sądu za zastosowaniem wymienionej zasady w orzekaniu kary łącznej przemawia także fakt, iż wymieniony był kilkakrotnie karany. Tym samym udowodnił, że w ogóle nie szanuje obowiązujących norm prawnych ani norm postępowania obowiązujących w społeczeństwie. Poprzednie skazania i wykonanie kar nie powstrzymało go przed powrotem na drogę przestępstwa, zatem nie spełniły te kary funkcji wychowawczej ani prewencyjnej. W ocenie Sądu, nie może również dochodzić do sytuacji, w której opłacalnym jest popełnianie większej ilości przestępstw. Przy wymiarze kary łącznej, Sąd zważył również poprawne zachowanie skazanego w zakładzie karnym. Niemniej podnieść należy, iż zachowanie takie jest obowiązkiem każdego obywatela, a w szczególności poddanego rygorom związanym z wykonywaniem kary pozbawienia wolności. Sąd uznał więc, iż w przypadku przedmiotowego zbiegu przestępstw nie zachodzą przesłanki do zastosowania zasady absorpcji, a jedynie asperacji. Przy czym, nie ma także wystarczających podstaw do stosowania zasady kumulacji. Zastosowana zasada w niniejszej sprawie pozwala najpełniej oddać w nowo orzeczonej karze łącznej podniesione okoliczności. Zdaniem Sądu, tak ukształtowana kara łączna należycie odzwierciedla całą kryminalną zawartość i społeczną szkodliwość przestępczej aktywności skazanego i uwzględniają wymogi prewencji szczególnej i generalnej.

W pozostałym zakresie Sąd umorzył postępowanie o wydanie wyroku łącznego, a to na podstawie art. 572 kpk.

Pozostałe rozstrzygnięcia zawarte w wyrokach połączonych, nie będące przedmiotem wydanego wyroku łącznego, Sąd pozostawił do odrębnego wykonania.

Stosownie do treści art. 577 kpk Sąd orzekł o zaliczeniu na poczet orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności okres kar dotychczas odbytych w sprawach objętych niniejszym wyrokiem łącznym.

Natomiast na podstawie art. 624 § 1 kpk, Sąd zwolnił skazanego od ponoszenia wydatków postępowania, uznając, że jego sytuacja materialna i życiowa przemawia za takim rozstrzygnięciem.